

Bir kereden birşey olmaz deme

Günah, çoğu zaman bir anda insanı yıkmaz; önce kaydırır... sonra alıştıırır... en sonunda içine çeker. İşte bu yüzden ilk adım, en tehlikeli adımdır.

Ariflerden biri, çamurlu ve kaygan bir yoldan geçerken bembeyaz elbisesini toplayarak, dikkatle yürüyordu. Düşmemek için bütün gayretini sarf ediyordu. Fakat ne kadar dikkat etse de çamur bir sıçradı iki sıçradı. Üstü başı çamur oldu artık korunacak bir hâli kalmadı...

O da birden gevşedi, aldırış etmeden çamurun içinde ağlayarak yürümeye başladı.

Talebeleri sordu efendim niçin ağlıyorsunuz. Dedi ki: İnsan da böyledir günaha düşmemek için uğraşır ama günahın çamuru paçasına yapışmaya dursun. Çamur bir sıçrar, iki sıçrar ve sonra umursamamaya başlar ve sonra artık aldırış etmeden onun içinde yürür."

Bu temsil, acı bir hakikati anlatır: **Bir günah, ikinciye çağırır.** Bir kayış, yeni kaymaları kolaylaştırır.

İnsan ilkinde titrer... İkincisinde alışır... Üçüncüsünde ise artık normal görmeye başlar.

Netice: Asıl tehlike düşmek değil düştükten sonra alışmaktır.

Allah'ım! Ayaklarımızı dinin üzere sabit kıl. Eğer bir an kayar da düşersek, düştüğümüz yerde kalmaktan bizi muhafaza eyle. Bizi rahmetinle yeniden ayağa kaldır.

Âmin.